

РЕСПИРАТОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ

У ПОГЛЕДУ ПАЦИЈЕНТА

УИГРАН ТИМ

- Сви ми у респираторној јединици су једну уиграну машинерију, а предводе их феноменални лекари. Јако сам поносна што сам део тог тима. Одлично су се уклопиле и инструментарке, а са нама су ту од почетка колегинице из оперативног блока и са хирургије и раде све у корак са нама и без њих би посао био знатно тежи. Наша главна сестра је од почетка уз нас, испуњава сваки захтев и максимално нам излази у сусрет, подржава нас и разуме у свему. Све то важи и за начелницу. Само на овај начин можемо пружити све од себе и омогућити пацијентима најбоље могуће услове и негу, јер ми смо ту због њих, истиче Сандра.

милије. Лако је када имају да им саопште лепе вести, али треба знати шта рећи када је извесно да ће исход бити најгори.

Једна од највећих непознаница вируса и више од годину дана касније је што се не зна код ког пацијента, нити зашто нагло наступа погоршање. Оправак иде добро и пацијент ипак умре.

- Дешава се да их изгубимо за пар минута. Поред свих нас, опреме, лекова... Као да нам их неко отима, ма их не дамо, али као да постоји нешто јаче од нас.

Најгоре је гледати их у очи и видети да живот истиче из њих. Они се у једном тренутку предају и ми смо немоћни. Боримо се, улажемо последњи атом снаге, али нема резултата. Ти погледи су страшни, језиви. Њихов страх је разарајући. Некада их гледам како плаве пред мојим очима, јер су на само неколико секунди одвојени од кисеоника и маске како би узели пар капи воде или прогутали залогај хране. Они не једу много, немају снаге, а и страх је много јачи од глади. Те сце-

не је тешко заборавити, прича наша саговорница.

Након оваквих догађаја неизоставно се јављају питања: како, зашто, да ли је још нешто могло бити учињено. Лица пацијената искрсавају у неочекиваним моментима. Све то оставља трага и на свакодневни живот ван Болнице.

- Колико год се трудили дешава се да трпи приватни живот. Акумулира се нервоза, туга, стрес и то мора негде да пробије. Размишљам и код куће шта се тамо дешава, како су, хоћу ли их све затећи сутрадан. Вежем се за пацијента, он буде добро. Дођем на посао видим да га нема и будем срећна јер мислим да је отпуштен, онда ми кажу да је умро. То се не прежали лако. Неке од њих помињемо и после много месеци, каже Сандра.

Коментари да корона не постоји, као и они да сеestre у респираторној јединици раде „само“ четири сата имају ефекат шамара. Наша саговорница каже да би радије копала 12 сати него радила „само“ четири сата у смени у којој пацијенти умру.

Оно што даје ветар у леђа свакако су пацијенти који се опораве. Они дају снагу да се иде даље.

- Њихови осмеси немају цену. Наш посао ових година дана је стално вагање између смрти и опоравка пацијената. Иако се крај не назире и на измаку смо снага опорављени пацијенти нас подсећају за шта се боримо. Ту смо због њих. Када тешко дишу ми морамо да им помогнемо код сваког удаха. Храбримо их када губе наду, да морају да се боре, да их неко чека кући, истиче Сандра Павловић.

М.М.

■ КОНФЕРЕНЦИЈА У ЗЗЈЗ ШАБАЦ

Почела вакцинација и за непријављене

У Шапцу имамо нешто већи број, близу 20%. Надамо се да ће се вакцинацијом која ће у наредним данима бити и за незаказане, тај број повећати. Вирус ће опстати, битно је да немамо трансмисију, да што већи грађана има антитета и да су вакцинисани. На тај начин ћемо имати мањи број оболелих са блажом клиничком сликом, нећемо имати смртних случајева и смањићемо притисак на здравствене установе

Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут“, уз подршку Министарства здравља Републике Србије и Светске здравствене организације – Канцеларије за Србију, сваке године обележава 7. април, Светски дан здравља. Овогодишњи слоган је: „Да градимо здравији свет“.

На конференцији за медије одржаној у уторак, у Заводу за јавно здравље

цинисано је близу 90.000 становника МО, а 17,5% комплетно вакцинисаних (оних који су примили две дозе), „што је мали број за колективни имунитет“.

- У Шапцу имамо нешто већи број, близу 20%. Надамо се да ће се вакцинацијом која ће у наредним данима бити и за незаказане, тај број повећати. Вирус ће опстати, битно је да немамо трансмисију, да што већи грађана има

Шабац, поводом Светског дана здравља, било је речи о епидемиолошкој ситуацији и вакцинацији на територији Мачванског округа, као и пројектима унапређење јавног здравља. Истог дана, отпочела је вакцинација житеља МО који се нису пријавили за имунизацију.

- Сви желимо да вратимо загрљај, а најбољи пут до загрљаја је вакцина. У наредним данима обављаће се вакцинација Астразенеком и Синофарм вакцином на свим вакционим пунктовима на територији Мачванског округа и за незаказане пацијенте. Ако се подестимо да је просечна старост била 45 година када су заразне болести харале, јасно је због чега је вакцинација најважније питање и одбрана од ове пошасте. У једном тренутку смо дошли до стагнације на територији Мачванског округа са обухватом мањим од 20% вакцинисаних и ревакцинисаних. Зато је важно да се сви вакцинишемо свим вакцинама које је одобрила Алимс, наша агенција за лекове и медицинска средства. Позивам грађане да се вакцинишу, рекао је **Бранко Вујковић**, директор Завода за јавно здравље Шабац.

И ове, као и претходне године, Светски дан здравља обележава се у складу са епидемиолошком ситуацијом и борбом против ковида. Према речима епидемиолога др **Драгане Радојичић**, вак-

”

ПРЕМА РЕЧИМА ЕПИДЕМИОЛОГА ДР ДРАГАНЕ РАДОЈИЧИЋ, ВАКЦИНИСАНО ЈЕ БЛИЗУ 90.000 СТАНОВНИКА МО, А 17,5% КОМПЛЕТНО ВАКЦИНИСАНИХ (ОНИХ КОЈИ СУ ПРИМИЛИ ДВЕ ДОЗЕ), „ШТО ЈЕ МАЛИ БРОЈ ЗА КОЛЕКТИВНИ ИМУНИТЕТ“

антитета и да су вакцинисани. На тај начин ћемо имати мањи број оболелих са блажом клиничком сликом, нећемо имати смртних случајева и смањићемо притисак на здравствене установе.

У ЗЗЈЗ Шабац апелују да се и даље поштују све превентивне мере - правилно ношење заштитне маске, поштовање дистанце и окупљање у што мањем броју.

М. Ф.